

ABD Başkanına "dostum" dersin, İncirlik Üssü'nü kapatamazsın

14.03.2018

Cumhurbaşkanı Erdoğan, NATO'yu Suriye'de göreve çağırınca, Dışişleri Bakanı Çavuşoğlu, Suriye'de ABD'yle yapılacak işbirliğini vurgulayınca, ısrarla yazdığımız şu gerçek bir kez daha kanıtlandı: İktidar heyeti, Türk siyasi tarihinin gördüğü en ABD yanlısı, en Atlantikçi heyettir. Bu heyetten ABD karşıtı, NATO karşıtı, Atlantik karşıtı tavır beklemek gerçekçi değildir. Tarihsel, politik, ideolojik yönelimleri; üretim, mülkiyet, bölüşüm ilişkilerine bakışları; besledikleri ve beslendikleri sınıfların, sınıfsal karakteri buna engeldir. Dillerdeki ABD, AB karşıtlığı, söylemden ibarettir. İç politikaya yöneliktir. O yüzden, Türkiye'nin Atlantik cephesinden koptuğunu, NATO üyeliğini tartışmaya açtığını, Avrasya'ya yöneldiğini, Şanghay İşbirliği Örgütü üyeliğini gündemine aldığını söylemek, hayalciliktir.

Sıklıkla belirtiyoruz: Türkiye – ABD ilişkileri yapısal olarak sorunludur. Yapımına 1951'de, (Türkiye NATO'ya girmeden 1 yıl önce) başlanan, 1954'te açılan İncirlik Üssü'nün statüsü; 1960'taki U-2 casus uçağı krizi; 1962 tarihli füze krizi; 1964 tarihli Johnson Mektubu; 12 Mart 1971 muhtırasına verilen ABD desteği; 1974 Kıbrıs Barış Harekâtı sonrasında gelen ABD ambargosu; 12 Eylül 1980 darbesine ABD'nin verdiği büyük destek; ABD'nin PKK terör örgütünü desteklemesi; 1992'de Muavenet zırhlısının vurulması; 1993'te Eşref Bitlis'in öldürülmesi; 1 Mart 2003'te tezkerenin reddi sonrasında ABD'nin küstah tavrı; 4 Temmuz 2003'te Süleymaniye'de Mehmetçiğin başına çuval geçirilmesi; ABD'nin 15 Temmuz 2016'da darbe girişimine verdiği destek; günümüzde FETÖ, PKK, PYD, YPG, IŞİD gibi terör örgütlerini sahiplenmesi; Kıbrıs'ta Annan Planı oylanırken evet cephesini desteklemesi; Fener Rum Patrikhanesi'nin ekümenik olmasına çalışması; Heybeliada Ruhban Okulu'na ilişkin tartışmada taraf olması; sözde soykırım iddialarını Türkiye'nin tepesinde "**Demokles'in Kılıcı**" gibi sallandırması; ABD kaynaklı makalelerde, NATO tatbikatlarında Türkiye'yi bölünmüş gösteren haritalar kullanması; Türkiye'deki ABD büyükelçilerinin içişlerimize karışan, haddini aşan beyanları...

Örnekler çoğaltılabilir... İsmet Paşa'nın sözünü anımsıyoruz: "**Bir büyük devlet ile ilişkiye girmek, bir ayı ile yatağa girmeye benzer**". Unutmuyoruz: ABD - Türkiye ilişkileri eşitlik ve karşılıklılıktan uzaktır. Dengesizdir. Türkiye aleyhine işler. Siyasi, iktisadi, askeri, bilimsel, teknolojik açıdan güçlü, küresel çapta örgütlü, emperyalist bir ülke ile orta büyüklükteki bir ülkenin ilişkilerinde ABD kazançlı çıkar. ABD'yle ilişkilerde görülen ABD'ye mecbur, mahkûm, muhtaç görüntü, asla hak etmediğimiz ve rıza göstermeyeceğimiz bir durumdur. Fakat buna rağmen askeri ve mülki erkân ısrarla ABD'den, "**dostumuz**", "**stratejik ortağımız**", "**müttefikimiz**" diye bahseder.

ÖNCELİKLER, BEKLENTİLER, MENFAATLER FARKLI

ABD ile Türkiye'nin öncelikleri, beklentileri, hedefleri, kaygıları, çıkarları, tehdit algıları farklıdır. ABD, Türkiye'yi bölgede ileri karakol olarak görür. Uluslararası hukuku tanımaz. Meşruiyeti umursamaz. Yayılmacı, işgalci, emperyalist bir devlettir. Müttefiklerinden mutlak itaat, itirazsız sadakat bekler. Ülkeleri "**ABD'den yana olanlar ve olmayanlar**" şeklinde sınıflandırır. ABD ile her konuda anlaşmayanları, ABD ile dengeli ilişkileri savunanları "**ABD düşmanı**" olarak damgalar. Tamamen kendisiyle hemfikir olunmasını bekler. Farklı düşünenleri "**ABD karşıtı**" ilan eder.

ABD; Irak'ın ve Suriye'nin kuzey bölgelerinden Türkiye'ye yönelen terör eylemlerine kayıtsız kalmanın ötesinde, bu terörist

faaliyetleri desteklemiştir. Barzani'nin de, IŞİD, PKK – PYD, El Kaide terör örgütlerinin de arkasındaki asıl güç ABD'dir. Washington'un Karadeniz'deki hesapları da bellidir. Burayı NATO gölü yapmak, daimi kuvvet bulundurmak ister. Bu bağlamda 1936 tarihli Montreux Boğazlar Sözleşmesi'ni delmek, esnetmek, mümkünse değiştirmek arzusundadır. İkili ilişkilerde durum buyken; haklı ve doğru olarak, **"Suriye'nin toprak bütünlüğü bizim toprak bütünlüğümüzdür"** diyen Türkiye'nin, ABD'nin bölmek istediği Suriye'de, ABD ile işbirliği yapması, gerçeklerle ve mantıkla açıklanamaz. Çünkü ABD'nin Irak'ta yaptıkları, Suriye'de yapmak istediklerinin kanıtıdır, teminatıdır.

EMPERYALİZMLE İŞBİRLİĞİNİN SONUÇLARI

ABD, Irak'ı işgal ettikten sonra, ülkenin yönetimini şekillendirdi. Enerji kaynakları üzerinde büyük ölçüde söz sahibi oldu. Irak ve Suriye'nin bölünmesi yönünde çok yol aldı. Kurmak istediği Kürt devletini, Türkiye ve İran'ı da bölerek büyütmek istiyor. Bu konuda bölgedeki en büyük müttefiki İsrail. Kukla Kürt devleti projesini, Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri de destekliyor. ABD, Türkiye'yi ikna etmek için de, federasyon – konfederasyon gibi sözler verip, Musul ve Kerkük konusundaki tarihsel hassasiyeti kullanıyor.

Hep tekrarlıyoruz: Türkiye, bölgesinde çekim merkezi, istikrar unsuru olacaksa, bunu ABD desteğiyle değil, ABD'ye rağmen yapabilir. ABD izin verdiği ölçüde değil, ABD'nin etkisini azaltarak başarabilir. Saddam Hüseyin iktidardayken Irak'ın kuzeyine sınır ötesi harekât düzenleyen Türkiye, **"müttefikim, dostum, stratejik ortağım"** dediği ABD, Irak'a yerleştikten sonra, en haklı, en meşru durumlarda bile, Irak'ın kuzeyine etkili, sonuç alıcı sınır ötesi harekât düzenleyememişse, bu ilişkiyi sorgulamak gerekir.

Devlet geleneği ve ciddiyeti olan bir ülke, bin düşünür, bir konuşur. Konuştuktan sonra da sözünün gereğini yapar. Anımsanacağı üzere, Türkiye uzun yıllar Irak'ın toprak bütünlüğünü savunmuş, bunu kırmızı çizgisi olarak saptamıştı. Aksi yöndeki bir müdahaleyi **casus belli** (savaş nedeni) sayacağını ilan etmişti. Kırmızı çizgiler silindi. Bugün yapması gereken de, Irak'ın ve Suriye'nin toprak bütünlüğünü savunmaktır. Bu yalnız ve ancak, ABD emperyalizmine direnerek yapılabilir. Türkiye, İran, Irak ve Suriye'yi bölerek, bir Kürt devleti kurmak isteyen ABD'nin açık tehdidine karşı, ABD'yle işbirliği yapılamaz. Doğrusu, ABD'ye karşı, bölge ülkelerinin işbirliğidir.

Sözün Özü: Türkiye'de ana akım siyasette ABD bağımlılığı yapısalıdır. Ana akım siyasette parti kurmak isteyen herkesin ilk durağının ABD olması bunun kanıtıdır. ABD başkanlarına **"dostum"** diye seslenenlerden, İncirlik Üssü'nü kapatmalarını beklemek gerçekçi değildir.

Barış Doster

Odatv.com

Barış Doster

Diğer Yazıları

Tahran Zirvesi neleri gösterdi

09.09.2018

ABD, Ortadoğu'da bunları göremedi

02.09.2018

Tarihten ders çıkarmanın önemi

18.08.2018

ABD, İran'a karşı kimleri kullanacak

06.08.2018

Batı ittifakındaki çatlak büyüyor

26.07.2018

Trump'ın başlattığı ticaret savaşları neyi gösteriyor

16.07.2018

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Mentеш

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşığı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

